

ת"פ 20/01/24420 - מדינת ישראל נגד מוחמד ابو סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-01-24420 מדינת ישראל נ' ابو סנינה(עוצר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד שירה גריין

המאשימה

נגד

מוחמד ابو סנינה ע"י עו"ד ראמי עותמאן

הנאשם

זכור דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של החזקת נשק ושימוש מהלכי משפט. על פי עובדות האישום, בתקופה שקדמה ליום 1.1.20 החזיק הנאשם בביתו את כלי הנשק והתחמושת הבאים:

1. אקדח תופי מסוג אנפילד טעון בששה כדורים.
2. אקדח חצי אוטומטי מסוג FN אשר המספר הסדרי שלו נמחק, ומחסנית תואמת ובה שבעה כדורים.
3. שני רובי ציד מאולתרים.
4. מטען חבלה עשוי צינור מתכת באורך 10 ס"מ ובו 27 גרם חומר נפץ.
5. שרשרת כדורים למקלע כבד, 12 כדורים בקוטר 9 מ"מ, 14 כדורים לרובה ציד - 17 כדורים מסוג לא ידוע.

ביום 1.1.20 בשעה 10:45 הגיעו כוחות משטרה לביתו של הנאשם, והנאשם זרק מחלון ביתו שני תיקים שהיו בו, על מנת לשבש את ההליך בעניינו.

הודהת הנאשם באהה במסגרת הסדר דיןוי אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, המתבטאת בריבוי כלי הנשק שהחזיק ופוטנציאלי הנזק הטמון בהם, לא רק לציבור כולם, אלא גם לבני משפחתו של הנאשם שבבגדיהם החזק הנשק. כמו כן הפנתה למגמת ההחמרה בעבירות נשק העולה מפסיקת בית המשפט העליון. לאור אלה בקשה לקבוע כי מתוך העונש ההולם הוא מאסר לתקופה שבין ארבע לשבע שנים.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובهن גילו הצער והעדר הרשות קודמות, בקשה להטיל עליו עונש של חמיש שנות מאסר.

ב"כ הנאשם טען, כי לאור ההחלטה הנוגעת, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נמור במידה ניכרת מזה שהמואשימה טענה לו, ואמור לעמוד על מסר לתקופה שבין שנה וחצי לשוש שנים. את הדגש בדבריו שם על נסיבותו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ובעיקר על גלו הצער והעובדה שהודה במינויו לו וקיבל אחראות למשמעו.

אור אלה ביקש להקל עם הנאשם ולהשיט עליו עונש בתחתיו של כל מתחם שיקבע.

ב"כ שני הצדדים הגיעו פסיקה לתמיכה בעמדותיהם.

ה הנאשם אמר את המילה الأخيرة. לדבריו מצא את התקיק ולקח אותו לבתו בלי לדעת שיש בו מטען חבלה, והוא מצטער על מעשיו ועל כך שלא דיווח למשטרת על מציאת התקיק.

מתחם העונש ההולם

ה הנאשם החזיק בבתו ארסנל שלם: מטען חבלה, שני אקדחים טעונים כדורים, שני רובים ציד מאולתרים ותחמושת ובכך פגע בערך המוגן החשוב מכל, של שמירה על חי אדם. החזקת נשק מקפלת בתוכה סיכון ממשי, כי הנשך ישתמש ביצוע עבירות פליליות או מעשי טרור, ובכך יביא לקיפוח נפש. כמו כן החזקת מטען חבלה בצדוד לבית מגורים כרוכה גם בסיכון כי יתרוץ ויגע בד"ריו.

באופן עקיף עבירה זו גם מהוות קריית תיגר על שלטון החוק, שהרי המדינה היא הריבון והוא שרשאית לקבוע מי ישא נשק ולאיזו מטרה - כעולה ממיקום העבירה בפרק ח' לחוק העונשין, הדן בעבירות שענין "פגיעה בסדרי המשטר והחברה". קריית התיגר על שלטון החוק עולה גם מכך שה הנאשם זרק מחלון ביתו שני תיקים על מנת לשבש הליך שיפוטי בעניינו).

בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשך והסכנה לשalom הציבור וביתחונו הטמונה בהן. ר' לעניין זה ע"פ 3877/16 ג'บาลין מדינת ישראל (פסקה 6 לפסק דין של כב' הש' חיות, כתוארה אż):

"**בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביטוי עבירות בנשך ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקומות סיכון חמור לשalom הציבור וביתחונו ומחייבות ליתן ביטוי עוני הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מסר ממשית לריצוי בפועל... עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשך אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאלי הנזק הנובע מאותן עבירות".**

בע"פ 2564/19 **איברגה נ' מדינת ישראל** (פסקה 10 לפסק דין של כב' הש' ברון) נקבע כי עבירות הנשך מצדיקות עונש מאחריו סORG ובריח וזאת גם כאשר מדובר בנאים ללא עבר פלילי:

"**קיימת בפסקה מגמת החומרה ברמת העונשה של המעוורבים בעבירות נשך תוך מתן ביטוי עוני הולם לסכנה הנשכפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשך היא אףוא מסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדך עבר פלילי, כבעניינו".**

לענין החומרה היתרה הנודעת להחזקת מטען חבלה, ר' למשל ת"פ (מחוזי ב"ש) 14-12-56232 מclf, שם נקבע:

"מטעני חבלה מטבעם אינם משמשים את העבריינים להגנה עצמית, אלא למשי תקיפה אלימים אכזריים ומסוכנים מאין כמותם. בהקשר זה אין כל מקום להתחשבות, הבנה או סלחנות ויש לטפל בתופעה ביד קשה ולמצות את חומר הדין כלפי כל אחת מהחוליות בשרשראת הಹנה, ההספקה והשימוש במטעני חבלה. ולידי, אין להירגע מהטלת עונשי המאסר המרביים האפשריים".

לא נתתי משקל רב לדברי הנאשם, כי מצא את הנשך וכי טעותו התמצתה בכך שלא פנה למשתריה: הדין גזר על פי עובדות האישום, אשר אין מתייחסות לאופן בו הגיע הנשך לרשותו של הנאשם. כמו כן, הנאשם בחר להעלות את דבריו במסגרת המילה الأخيرة, מבלתי להעמידם ל מבחן של חקירה נגדית, ומשקל הדברים בהתאם.

רמת העונשה הנוגעת בעבירות של החזקת כלי נשך ומטעני חבלה, משתקפת בפסקיו הדין הבאים:

ברע"פ 8730/18 מרשה (19.1.19) - נדחתה בבקשת רשות ערעור של הנאשם שהחזקיק בביתו אקדמי עם מחסנית תואמת שנגנבה בשנת 2007 מבعليו החוקיים. בית המשפט העליון אישר החמרה בעונשו של הנאשם, משה חדשני מאסר בעבודות שירות לשמונה חודשי מאסר ממש וקבע, כי בהחמרת עונשו של המערער למאסר בפועל למרות שמדובר בתקופה שניית לשאת בה בעבודות שירות "... **מצוייה אמורהUravit Nekoneh, שדיינו של מי שליח ידו בחזקת נשך, למאסר ממש ולא כזה שיוצאה על דרך של עבודות שירות**" [פסקה 8 להחלטתו של כב' הש' קרא].

ברע"פ 1246/17 מטר (פורסם בנבו, 12.3.2017) - נדחתה בבקשת רשות ערעור של הנאשם שהורשע בחזקת אקדמי ותחמושת בביתו. בית המשפט המחויז החמיר בעונשו של הנאשם גזר עליו תשעה חודשים חדשים ממש במקום שעשרה חדשים בדרך של עבודות שירות שהוטל על ידי בית המשפט השלום.

בע"פ 8846/15 דראז(פורסם בנבו, 13.3.16) - נדחה ערעורו של הנאשם שנגזרו עליו שמוונה חדשני מאסר בגין החזקה של אקדמי ותחמושת והפרעה לשוטר.

בע"ג (מחוזי ב"ש) 18-18-03-56010 אלאסד(27.6.18) - דחה בית המשפט המחויז ערעורו של הנאשם כבן 50, אשר החזיק בביתו אקדמי ללא תחמושת ונדון לתשעה חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים.

בעג (ב"ש) 56305-02-20 אלקריאן (18.8.20) - נדון הנאשם לא עבר פלילי שברכו נמצא אקדמי ומחסנית. בית משפטה שלום קבע מתחם של 15-30 חודשים חדשני מאסר וגורר על הנאשם עונש של 15 חודשים מאסר והוא על חילוט מכונתו. בית המשפט המחויז הפחית את העונש ל-12 חודשים מאסר.

בעג (חי) 20-02-2017-23517 זיד אחמד זיד אלכלאני (28.7.20) - נדון עניינו של הנאשם שהחזקיק בביתו אקדמי, מחסנית ותחמושת. בית משפט השלום קבע מתחם של 6-15 חודשים חדשני מאסר וגורר על הנאשם עונש של 8 חודשים עבודות שירות. בית המשפט המחויז החמיר את עונשו של הנאשם גזר עליו עשרה חודשים מאסר.

ברע"פ 2406/16 יונגר (29.9.16) - נדון עניינו של הנאשם שהורשע לאחר שמיית ראיות בכך שהחזקיק במטען מאולתר בצד אחד שנמצא מתחת לאולם ספורט תלמידי חטיבת ביניים. בית משפט השלום קבע מתחם של 4 שנים מאסר ועונשה נלוויות וגורר הדין אושר בשתי ערכאות הולם של שנתיים עד חמישה שנים מאסר וגורר עונש של 4 שנות מאסר ועונשה נלוויות וגורר הדין אושר בשתי ערכאות הערעו.

בעפ"ג (מרכז) 27417-11-15 עבד אל רחים (17.1.16) - נדון עניינו של הנאשם שהודה כי החזיק רובה ציד, תות מקלע עוזי, חלקו נשק ותחמושת. בית משפט השלום גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 36-18 חודשים מאסר, החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו 20 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 21139-04-17 יעקב (03.12.2018) - נדון עניינו של הנאשם, צעיר בן 22 שלא עבר פלילי, שהודה במסגרת הסדר שהחזק Ichud עם אחרים מטען חבלה מאולתר (ובו כ-12 ג' חומר נפץ) ומסר אותו לסוכן משטרתי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 36-18 לערית הנשך וגזר על הנאשם 32 חודשי מאסר (ה הנאשם צירף תיקים נוספים).

בקביעת מתחם העונש אביה ביחסו את חומרת מעשיו של הנאשם, המתבטאת בריבוי כלי הנשך וgiova, אופן ההחזקה (בבית מגוריים) והחזקת מטען חבלה, וכן את רמת הענישה הנווגת. בשים לב לכל אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים וחצי לחמש וחצי שנים ועונשים נלוויים.

נסיבות שאין הקשורות לעבירה

ה הנאשםolid 1997, נשוי ללא ילדים, קודם למעצרו עבד כחטלאי ואין לו חובתו הרשותות קודמות.

מתוך שירות המבחן בעניינו של הנאשם עלה, כי למד עד גיל 15 ואז החל לעבוד על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. מלבד זאת לא עלו נתונים חריגים. הנאשם קיבל בפניו שירות המבחן אחראיות על העבירה, אם כי החיש שהחזק מטען חבלה, וטען כי אינו יודע מה זה. הנאשם אמר, שראה שני אנשים רעולי פנים אשר הניחו בצד פחי האשפה שליד ביתו שני תיקים, פתח את התיקים ומצא בהם נשך. לדבריו אסף את הנשך מחחש ושיסכן את ילדי השכונה ומחשש שהמשטרה תקשר אליו לנשך. הנאשם אמר כי לא פנה למשטרה, משומש חשש להתפס על ידי סביבתו כ"מלשין", ולכן החזיק את הנשך בסלון ביתו למשך כחודש. כפי שציינתי לעיל, משהנאים לא העמיד את הסבירות למבחן של חקירה נגדית, משקל הדברים אינו רב.

בצד החיבור, שירות המבחן הפנה לכך שמדובר באדם צעיר אשר זו הסתברותו הראשונה וכי קודם לאירוע הוא תפקד באופן תקין. מנגד, השירות העיריך כי הנאשם אינו מודע לחומרת מעשיו ומתבקש להפעיל שיקול דעת ולהמנע ממצבים מסכינים.

שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית, והמליץ להטיל עונש אשר יציב לנאים גבולות וירתיע אותו, אך להמנע מחשיפה ממושכת שלו לחברה עבריתנית. כמו כן השירות המליץ לשלב אותו בטיפול במסגרת המאסר, על מנת לתת לו כלים להמנע בעתיד מהסתבכותות דומות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקفت את הودאותו במיחס לו, גילו הצעיר והעדר הרשותות קודמות.

לחובת הנאשם זקفت את מודעותו החקיקית לחומרת מעשיו, והסיכון כי ישוב ויבצע עבירות דומות.

לאור אלה, ראייתי להשיט על הנאשם עונש הנמצא בצדו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

לפיך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלוש שנים מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בענין זה הودעה מתואמת תוך עשרה ימים.
- ב. שמונה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סע' 144 לחוק העונשין שהוא פשע, או כל עבירה שהיא פשע הקשורה בשימוש בנשק.
- ג. ארבעה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סע' 144 לחוק העונשין שהוא עוון, או שיבוש מHALCI משפט.

لتשומת לב שב"ס המלצת שירות המבחן, לשלב את הנאשם בהליך טיפולי במסגרת המאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' חשוון תשפ"א, 20 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.